

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

<p>Szerkesztőség: Belicey-utca 11 szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. BÉRMENTELEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.</p>	<p>MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP. Elfizetési árak: Egész évre . . . 8 kor. — Félévre . . . . 4 kor. Negyedévre . . . 2 kor. — Egyes szám . 16 fill.</p>	<p>Kiadóhivatal: Belicey-utca 11. szám (saját ház), hová az elő- fizetési pénzek intézendők. Hirdetéseket jutányos áron elfogad. Kiadó s laptulajdonos SÁMUEL ADOLF.</p>
---	---	--

7393 sz. Szarvas köztség előljárótól.
1903.

Hirdetmény.

Alólírott Szarvas nagyközség előljárósága ezennel közhírré teszi, miszerint azok a szőlős gazdák, akik a borítal adóra vonatkozó 1892 évi XV. tez. 3 §-a szerint szeszes italok kimérésével, vagy kismértékben való elárúsításával nem foglalkoznak, nyílt községekben abban a kedvezményben részesülnek, hogy a saját termésű boraiktól a házi szükségletre szánt bormennyiség után italadó fejében bor után 6 kor. 70 fillér, bormust és szőlőcefre után pedig 5 kor. 4 fillér adót fizetnek.

A kik tehát a házi fogyasztás számára biztosított kedvezményre igényt tartanak azt folyó évi szeptember hó 15-ig, illetve ha a süret előbb kezdetnek meg a süret kezdetéig a községi előljáróságnál bejelenteni tartoznak. — A bejelentés élőszóval teendő meg, melyben megjelölendő a szőlőbirtok terjedelme, a házi fogyasztásra szánt bor évi állagos mennyisége a termés mennyisége és a nagyban (50 literen felül) való eladásra szánt bor mennyisége hektoliterekben kifejezve.

Szarvason, 1903 évi augusztus hó 30-án

Az előljáróság nevében:

Salacz József
elsőjegyző.

Grimm Mór
bíró.

A gazdátlan emberélet.

Kié az ember élete?

Kétségkívül az Istené, mert hiszen ő adta.

De a törvényé a kötelesség, hogy a földi lehetőség határain belül védelmezze az ember életét és szigorúan megtorolja a bűnt, amit az emberek élete ellen elkövetnek.

Az életbiztonság elemi feltétele a rendezett társadalom életének és a törvénynek fundamentális elve. Ezalatt nemcsak azt értjük, hogy a gyilkos ellen védjen meg a törvény, hanem a gondatlanságból, könnyelműségből és kapzsiságból eredő szerencsétlenségek ellen is.

A Párisi Nagy Aruház katasztrófája a maga megdöbbentő valóságában mutatta be azt a nagy gondatlanságot és cinizmust, melylyel hatóságaink az életbiztonsággal szemben viselkednek. Borzasztó elgondolni, hogy a hatóság engedélyezte, egy olyan négy emeletes óriási ház építését, melyben válaszfal alig van, azok is gipszből valók.

E ház három emeletét s még az udvart is bolti helyiségnek hagyta berendezni és az udvart is bolti helyiségnek hagyta berendezni és ez udvar nélküli, árukkal megrakott négyemeletes ház kapuját is tüzeti helyiséggé engedte berendezni. Így vált lehetségessé, hogy 10 perc alatt lángban állott az egész ház s akik benne maradtak, azok számára nem maradt más menekülés, csak a halálugrás a szédítő magasságból.

Ez óriási máglya ellen nem volt kifogása a székes-főváros hatóságának. Azé a városé, mely közintézmények, különösen életbiztonsági intézmények tekintetében elől jár az országban.

Ha a fővárosban is ilyen gondot fordítanak az életbiztonság követelményeire, mit szóljunk a vidéki városokhoz, ahol kevesebb az intézmény gyérebb az ellenőrzés, nagyobb a szakértelem hiánya?

Nézzünk csak széjjel a mi városunkban, hány tűzfészek van itt? Csak egy kis szél, a szerencsétlen véletlenek összejátszása a kitérő tűzzel s megvan a legnagyobb veszedelmünk is.

Szabályrendeleteink gyűjteményéből természetesen nem hiányzik az építési szabályrendelet sem, amely sokhelyütt nem felel már meg a modern kor követelményeinek, de mindenütt alig vétetik figyelembe.

Az építkezési engedély megadása alkalmával ki kérdezi meg a tűzoltó parancsnokságot, hogy jóvá hagyja-e az építést, vagy a tervet? Nem kérdezi senki azokat a szakembereket, akik legjobban megtudják ítélni, hogy veszedelemnek már eleve hogyan lehet elejét venni.

Bizony, tisztára szerencse dolga, hogy Magyarországon a Párisi Aruházhoz hasonló katasztrófák napirenden nincsenek. Hatóságaink, törvényeink, szabályrendeleteink és szakembereink felelősek e helytelen állapotért. Amikor aztán beáll egy ilyen rettenetes katasztrófa, a felzudult

TÁRCZA.

Nincs feledés.

Játszottak a szerelemmel
S eljátszották a szereelmet.
És hogy aztán eltemessék
A szerelem nagy keservét:
A lány más legényre nézett,
A legény más lányt talált
És így aztán eltemette
Mindégylek a bú-baját.

Eltemetni eltemették.
Mely sötét sír borult rája.
De az igaz szerelemnek
Nincs ám örök halála.
Alszik, alszik, mélyen mélyen
De az álm megszakadt
És belátta mind a kettő
Hogy szívük még nem szabad.

Ami őket összefűzt
El nem tépik azt a láncot
Ami bennük ég sajogva
El nem oltják azt a lángot,

Mint a csillagok az égen
Egymást üzik, kerülgetik,
Itt nem egymást elfeledni
Nem sikerül soha nekik.

Erdősi Dezső.

Egy szőke fiú.

Az anarkizmusról, a nihilisták tanaitikus vakmerőségéről beszélgettünk. Mindenki elmondta véleményét a tett propagandájáról, az egyik elítélte s aljas gyilkosságnak bélyegezte a halálra szánt földönfutók sötét munkáját, a másik hősöknek tartotta őket, amiért a véres munka után a vértanúk nyugalomával, fanatikus lelkesedéssel mennek a halálba. Fellner az utóbbiakhoz csatlakozott.

— Láttam Vaillant-t mikor a vérpadra lépett — mondta. Aki oly nyugalommal hal meg, mint ez a tejfölös száju fiú, nem lehet közönséges gonosztevő. Hiába, ezek az emberek meggyőződésből teszik, amit cselekszenek, az emberiség apostolainak tartják magukat.

A kis doktor, aki eddig csöndesen halgatta a véleményeket, közbeszólt:

— Én pedig azt mondom, hogy meghibbant gazemberek. Láttam a munkájukat s azóta csak undorral tudok rájuk gondolni.

— Halljunk a doktort! mondja el amit látott! hangzott mindenfelől.

A kis ember pedig, akit mígyen aposztrofáltak, megigazgatta a szemüvegét s cigarettára gyújtva belefogott:

— Diakkoromban láttam. Egy esztendő a párisi egyetemen hallgattam, akkor esett meg ez a dolog. Szegény ördög létemre alig hagyhatam el Quartire Latint. Ott laktam egy hatodik emeleti mansard szobában, mely bizony többször látott kopálni mint nem. Vacsorázni vendéglőbe jártam, egy kis diák korcsmába a Boulevard St. Michelen, ahol néhány diáktársammal törzsasztalnok volt. Ugyanazokat az arcokat láttuk mindennap s így némi feltűnést keltett, amikor egy erős februári este új vendég érkezett. Magas, izmos fiatal ember volt, tiszta, de szegényes gunyájú. Lígy szőke szakáll s derűs, eleven kék szemű szépé tették sápadt arcát, a magas, szőke fürtöktől szegélyezett homlok pedig gondolkodó, értelmes emberre vallott. Szerényen meghúzódott egy két személyre szóló kis sarokasztalnál s így felőrai otidőzés után anélkül, hogy a vendéglőben csak egyszer is körülnézett volna, távozott. S aztán hat hónapon át mindennap megjelent.

— Kicsit unalmas a szőke embered, dörmögte Fellner.

A kis doktor néhányat szippantott a cigarettájából, csak aztán beszélt.

— Ha valami regényhőst vártál, igazad van, de légy csak türelemmel öregem.

Ott ült a kis sarokasztalnál, anélkül, hogy hosszú hónapokon át csak egyetlenegyszer is szóba állt volna. Ugyanaz a pincér szolgálta ki mindennap s

közvélemény bígyó-békát kiált azok fejére, akik mulasztást követtek el, de tenni azért nem tesszünk semmit, hogy az ilyen szerencsétlenségeket ab óvo megakadályozzuk.

Gazdátlan nálunk még ma is, kulturánk daczára az emberélet, de leggazdátlanabb a két kézi munkásé. Akik reggeltől estig szakadatlan nehéz munkával szerzik maguknak a kenyeret, nekünk a húst. Építkezéseknél, gyárakban, ipartepeken, vasuton, aratásnál és mindenütt ahol kenyeret keresnek, nap-nap után pusztul gazdátlanság és könnyelműség folytán a munkás ember élete s akiket még a mai lagymatag törvények is felelőssé tesznek a hűnös mulasztásokért, a közbiztonsági intézkedések elhanyagolásáért, még azok is rendszerint bűnhődés nélkül, vagy ritkábban csekély büntetéssel menekülnek.

Hol a törvény, mely védje a munkás életét és hol a hatóság, mely e törvényt pártatlanul végre is hajtsa?

Mintha a Csáky szalmája lenne az élet szép Magyarországon.

Okuljunk a rémes katasztrófából, vonja le az üdvös következtetést úgy a törvényhozás és főváros, mint a legkisebb község. Amíg minden emberi erőnkől telhetően nem védelmezzük az ember életét, addig hátul maradunk a kultur-nemzetek sorában.

HIREK.

Hatályon kívül helyezett törvényhatósági határozat. A m. kir. belügyminiszter a törvényhatósági bizottságnak hozott azon határozatát, amely szerint dr. L. a d i c s László indítványára a képviselő házhoz az indemnitás megobstruálása helytelenítő felirat intézését elhatározta, dr. H a v i á r Gyula és dr. P á n d i István felebbezése folytán hatályon kívül helyezte, mert az indítvány kellő időben lett ugyan a bizottság elnökeknél bejelentve, de az későn jutván iktatás alá, a közszemlére való kitételől a közgyűlés megkezdéséig a megállapított 24 órai határidő nem fejt le, minél fogva a szabon levő indítvány a közgyűlésen tárgyalás alá vehető nem lett volna.

Határozás. Megrendítő gyászszóval szól az előtűnik fekvő gyászjelentés. Szarvas egyik legderekabb polgára: R o b i t s e k K á r o l y hunyt el m. hó 31-én. A jótekonyságáról, egyenes jelleméről ismert megboldogult temetése f. hó 2-án ment óriási részvét mellett végbe. Temetésén a gyászszertartást Klein Adolf helybeli rabbi és Eller Jakab hevesi főrabbi, az elhunyt egyik legderekabb barátja végezték. Klein Adolf szép beszédben méltatta a megboldogult érdemeit, majd pedig Eller főrabbi tartott gyönyörű, életigazságokkal telt, szónoki képekben gazdag, nagy hatású gyászbeszédet, melyben néhai Robitssek Karolynak érdemeit dicsőítette és beszélt, maga is könnyezve, arról az igaz barátságról, mely őt a megboldogulthoz fűzte. Óriási hosszú kocsisor kísérte a gyászkozsát az

isz. sírkertbe, hol az elhunytat örök nyugalomra helyezték. A gyászboronult család a következő gyászjelentést adta ki:

Robitssek Karolyné szül. Stern Teréz úgy a maga, valamint gyermekei s az összes rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel tudja, hogy forrón szeretett felejtethetetlen jó férjének, a legönfeláldozóbb apának, a legodaadóbb testvérnek és a legjobb nagyapának, a legigazabb emberbarátnak Robitssek Karolynak hosszú kínos szenvedés után élete 68-ik, boldog házassága 45-ik évében f. évi augusztus hó 31-én d. u. 6^{1/2} órakor történt gyászos elhunytát. Földi maradványai 1903. szeptember hó 2-án d. u. 3 órakor fogtak a helybeli izr. sírkertben örök nyugalomra tétetni. Szarvas, 1903. augusztus hó 31-én. Áldás és béke lengjen drága porai felett. Emma férj. Scheiner Józsefné, Jony férj. Scheiner Jakabné, Róza, férj. Buk Adolfné, Soma, Sándor, Jenő gyermekei. Scheiner József, Scheiner Jakab, Buk Adolf vejei. Robitssek Sománé szül. Swarcz Ilona, Robitssek Sándorné szül. Reismann Luiza menyei. Özv. Stösser Ignátné, Robitssek József. Robitssek Jakabné testvérei. Robitssek Morné, Robitssek Józsefné, Stern Morné, Stern Fülöpné sógorok, Robitssek Jakab, Stern Mór, Robitssek Mór, Stern Fülöp sógorok. Scheiner Miksa, Ida, Margit, Scheiner Erzsébet, Janka, Juliska, Ilonka, Imre és Pistike, Buk Lajos, Jenő, Sándor, Pál, Annuska és Ilonka Robitssek Mariska, Robitssek Annuska és Ellaska unokái.

A szarvasi főgymnasiumban szeptember 1-3 napján beiratkozott 411 tanuló, a főgymnasiummal kapcsolatos tanító-képzőbe pedig 46 képzős, összesen tehát 457 tanuló. A múlt tanévi összlétszámhoz képest, mely a tanév végén 458 tanulót tüntetett fel egygyel kevesebb iratkozott be az idén. Minthogy azonban elkéselt beiratkozók még mindig várhatók, az idei tanévben a tanulók létszáma valószínűleg meg fogja haladni a múlt esztendeit. A főgymnasium fejeletni törvényeit hétfőn olvassák fel a tanulóknak, a szokásos háláadó isentiszteletet pedig a Rákóczi ünnepre való tekintettel a jövő vasárnapra halasztották.

Jönnek a katonák. A délvideki hadgyakorlatról hazafelé tartó katonacsapatok közül f. hó 14-én egy csapat tüzérség és az az 52 huszár fog Szarvason pihenőt tartani, kik odamevetelük alkalmával már 24 napig nálunk időztek. A hivatalos jelentés szerint 20 lovastűzér, ágyúkkal, 12 főtisztel és 52 huszár 1 főtiszttel 14-én este érkeznek Szarvasra és 16-án távoznak városunkból.

Névmagyarosítás. Stein János meőberényi Jakos, színhakadémiai növendék vezetőnek nevét belügyminiszteri engedéllyel „Jankó“-ra változtatta át.

A szarvasi Rákóczi ünnep rendező bizottsága annak közlésére kért fel bennünket, miszerint a „Szarvasi Hirlap“ múlt heti számában közölt azon megjegyzés, hogy az „iparosok“ kedvezményes áron kapják jegyeiket, nem a rendezőség megbízása folytán került a japba, az a szerkesztőség védelme folytán lett ily formában közétve. Most a kedvezményes jegyek „bárki“ által megszerezhetők az „iparos ifjak önképző körében“ vagy Dutsch Armin üzletében.

Népfelkelési szemle. Az 1903 évi népfelkelési időszak szemle Szarvas járás községeiben október hó 17, 19, 20, 21 és 22 napján fog megtartat-

ni és pedig Szarvason: október 17-20-ig Békés szentandrásan okt. 21-én és Ócsodón 22-én. A szemle mindenütt a község házában fog megtartatni.

Műhímezés kiállítás. A Singer Co varrógép részvénytársaság Szolnokról (Baross-utca 20) megnyitotta az eredeti Singer varrógépeken előállított műhímezés munkakiállítását. Az igen szép és tanulságos munkakiállítás bárki által díjtalanul megtekinthető. Lapunk egyik munkatársa szintén meglátogatta a kiállítást s azt minden tekintetben szépek s hasznosnak találta. Mint a kiállítás látogatási könyve bizonyítja eddigelé körülbelül ötszázán látogatták meg.

Öngyilkosság. Ungár Ferencz 20 éves kereskedő segéd, ki Farkas Soma fűszerkereskedésében volt alkalmazva, pénteken este 11 órakor, az Erzsébet ligetben mellbe lötte magát. Minthogy a ligetben senki sem lett figyelmeke a lövés okozta zajra, Ungár ott feküdt egész reggelig súlyos sebével aligbeten. Tegnap reggel 6 órakor aztán Zsámbokrétay Lajos napszámos Ungárnak egy újabb lövésére észrevette az öngyilkost, kit aztán a kórházba szállítottak. Tettének okául élet-unságot emlit az öngyilkos, kinek életbenmaradásához kevés reményt fuznek az orvosok.

Uj templom. A kondorosi cv. egyház pályázatot hirdetett a templom tervre. Az eredmény, kogy eddig 51 építész jelentkezett, kérve az építési programot. Az építkezést kora tavasszal kezdetné meg az egyház.

Öngyilkos elmebajos. Bancsa András napszámos m. hó 27-én Jancsó Pál kondorosi tanyáján forgó pisztolylyal mellbe lötte magát. Sebe nem veszélyes, s nem sokára teljesen felépül. Tettét elmezavarában követte el.

Színészet.

Ujból megkezdette működését a városi színházban Pesti Iliász Lajos színtársulata. A direktor a színi irodalom legújabb termékeinek előadásával szerez egy-másután élvezetes estéket publikumunknak. Lányha érdeklődés kísérte ugyan elcsúte a társulat működését, az utóbbi napokban azonban már meglehetősen felt ház előtt játszanak színészeink s remélhető, hogy így is lesz ez a szezon végéig, amint hogy megérdemelnék ezt a társulatnak általában kielégítőnek mondható, művészi nívéaun álló előadásai.

A „Pillangó kisasszony“ ez. melodramát és ifj. Bokor Józsefnak pályadíjat nyert vígjátékát, „Az almafá“-t adták elő szombat este. E két egy felvonásos színdarab egyike „Pillangó kisasszony“ azok közül a dívatos operettek közül való, melyeknek cselekménye jappan földön játszik le. Ösmerős alak a Pillangó kisasszonyé, az amerikai tengerész által elbolondított s megcsalt gősa alakja. Kedvesen, igaz művészettel alakította meg a címszerepet Gerlaci Hermin. Tapsolunk is neki nagyon sokat, mit precise játékával, kedves énekével s ügyes tánczával meg is érdemelt. A többiek kisebb szerepökörükben szintén megfelelők voltak Kovács Andor kivételével, ki Sharples con-ul szerepében félénk, akadózó előadásával, s szerepének nemtudásával sokat rontott az előadás sikerén. Ugyesen s hatással mondotta el Olasz Klári a darab prologusát, Német és Újvári pedig Yamadori és Nakodó szerepében kacagatták meg a publicumot.

„Az almafá“ Bokor Józsefnak ez a jó izü, magyaros vígjátéka lett ezután előadva. A szereplők egytől-egyig jól megállták helyüket. Baróthy, Szabados Gizi, L. Mihályfi Julia (Cenci néni) és Falussy István művészi játékuokkal valószággal remekeltek.

Vasárnap a „Svihalok“ ez. operette került színre sikerült, harmonikus előadásban. Falussy István (Blitz) és Gerlaci Hermin (Berta) szerepökben kitűnő alakítást nyújtottak; jól játszott Németh János Gilka herezeget és Némethné Mimi szerepét adva. Meg kell még említenünk Boda Ferenczet, ki ügyesen creálta Rolandot és Újvári Miklóst, ki a hivatalosolga szerepében kitűnő kabinet alakítást ayújtott.

Hétfőn Csiky Gergely színművét az „Örök törvény“-t adták. Régi darab annak minden kiválósgával s gyarlóságával. A cselekmény consequens folyása, a lokozatos dramai fejlődés és kibontakozás, a gyönyörű alapeszme elragadnak a hallgatót, ha az a teméntelen sok párbeszéd ki nem fárasztaná figyelmét. Maga az előadás, leszámítva egy-két szereplőnek elhibázott játékat, egészben véve sikerült volt. A legnagyobb sikert Szabados Gizi aratta Sylvia szerepében. Annyi természetes kedvességgel és egyszerűséggel s mégis oly erőteljes dramai erővel s művészi tökéletességgel játszotta meg Silyiát, hogy jobban kívánnunk sem lehet. Ösztözzött vele a sikerben Baróthy (Orláthy) és Olasz Klári, ki az erumpikusabb jelenetekben kiváló volt. Jók voltak még Simon Mariska, P. Tárnoky Giza, Kovács, Pap és Berényi. Sokat vesztett értékéből az előadás Hegyossy Gyula és Konecz Mihály szereplésével. Hétfőn közösek; szerencsétlen banghordozás, lámpalázás mozgás és semmi otthoniasság a színpadon. Hegyossy leg-alább alakított, ha torzalakat is, de Konecz Mihályban csupán a fehérségtelen rossz színészt láttuk, kinek kapkodó, szertelen játéka valami kínos szánakozó érzést szokott felkelteni a nézőben a színész iránt.

Általános érdeklődéssel nézett a publicum a keddi előadás elébe. Áldor Julisa, a társulat primadonna énekesnője mutatkozott be a „Csókon szerzett y ölegény“-ben, nálunk először. Gyönyörű szoprán hangja-

azzal is csak annyi szót váltott, amennyi az étkezés körül elkerülhetlen volt. Mőd fölött fölkellette a kíváncsiságunkat. Elejüte boszantott néma zárkózottsága. Gunyofódtunk fölötte. Később abban állapodtunk meg, hogy valami súlyos titka lehet s azért nem érintkezik senkivel, nehogy a lelkébe véletlenül bepillantást engedjen. Azt akartuk legalább kisétni, miéle nemzetségi. Lehetetlen volt. A pincér is csak annyit tudott róla, hogy esténként egy sereg francia s idegen nyelvű újságot olvas, amiket magával hoz s hogy franciául kissé idegenszerű kijetéssel beszél, de folyékonyan.

Nem is törődünk vele aztán késő őszir, amikor megváltozott magaviselétével önkéntelenül is magára vonta a figyelmünket. Kiesett a flegmájából. Nyugtalan lett. Néha azon kapjuk, hogy hosszasan, gyanakodva nézi egyik-másik vendéget. Külöösen egy munkásnak látszó korosabb vendég keltette föl a figyelmét, aki csak néhány nap óta járt a kocsimába.

Egy c-unya novemberi napon aztán kipattant a titka. Metsző hideg szél söpörte végig utcákat s az eső megállás nélkül zuhogott. Nem lehetett elmenni a kocsimából. A szöke ember is tovább maradt a rendésnél. Éjfél után mégis ő távozott elsőnek. Utánna a munkás morészkedett ki az utcára. Később engedett a vihar s úgy hét óra felé én is hazafelé indultam a St-Michelen.

A kis doktor itt kis szünetet tartott. Az arca kipirult, a szeméi csillogtak az izgatottságtól.

— A végén vagyok fiúk. A boulevard egy sötét, szűk mellékutcájából, a nevére nem emlékszem már — lármás hangok hatoltak hozzám. Utánna jártam a dolognak. A negyedik, vagy ötödik ház előtt a járdán egy sereg ember állt halomba verődve. Rendőr is volt közöttük. Ott térdelt a járdá szélén, egy mozdulatlanul fekvő ember mellett. Orvos vagyok, gondoltam, hátha segíthetek. Lehajoltam a rendőr mellé s a vér szinte megdermedt ereimben, mikor az emberben a szöke idegent ismertem föl. Halott volt már. Hátulról szúrták le s a gyilkos biztos kézzel dolgozott, a szívét szúrta keresztül. Az áldzat mellére tűzve egy kis cédulán ez a két sor állt franciául:

„Wasziliev Iván! Az árulónak meg kell halnia a bizottság.“

Másnap megudtam az újságból, hogy Wasziliev Iván egyetemi tanár volt valankor Moszkvában. A gyilkosát persze sohase találták meg.

Halász Zsigmond.

Ügyes éneke s lebilincselőn kedves játéka egyszerre szerezte meg számára a közönség rokonszenvét, mely legkevésbé fukarkodott meg-megújuló tetszésnyilvánításával s több énekszámát megisméltette, Mielő partnere volt Baróthy Antal, ki a jószívű egyenes jellemű, de előítéletektől nem ment magyar földbirtokost rajzolta meg sok természetességgel és művészettel. Falussy: Bela szerepében volt jó, Kovács, Ujvári és Mihályfi Julia mint Futaki, Ripacs és Nefelejtes tőbor színészek kacagtatták a publicumot. Hegyessy Gyula a nyug. katonarvos ügyes creatarájával corrigálta ki az előző előadásban kifogásolt játékat.

Szerdán az Arany kakas került színre. Blumen-thal e kitünő vígjátékának tartalmát nem ismertetik most, elég ismeretes az a színházi közönség előtt. Félíg teit ház előtt adta Simon M. riska Julis asszony szerepét oly megkapóan, oly rutinnal, hogy a páholyok és földszint közönsége is, mely a tapsot nem tartja elgánsnak, együtt tapsolt az állóhely és erkély gyakran lelkesedő publikumával. Tóth Antal Dachselmayerje is kitünő volt, ki a pressburgi civis szerepéből egy világért ki nem esett volna; — halás szerepében neki is volt része a tapsban. — A mily mértékben megfelelő volt Simon Mariska a maga szerepében, épp oly kirívó volt Olasz Klári Erzsike: kosztümjében. Nem értjük, hogy a rendező ur egy tragédiának hogyan adhat csicsérgő társulási szerepet; a régi rómaiak tudták azt, hogy a művész más, mint a maga szerepkörében kontárs a komoly apát a kedélyes Buffó szerepébe még végzettség esetében sem ugratták volna be. Hogy van hát az, hogy éppen most, midőn a művészi összhangról akadémiák értekeznek, ily művészi baklövást lehet elkövetni? Ha Olasz kisasszonyt szerepeltetni akarják, tessék, de csak a maga szerepkörében. Kar egy fiatal tehetségnek ambícióját letörni kész akarva a közönség hidegségével. Falussy: mint máskor, most is jól adta szerepét a stereotip felkunkorodó bajuszával. Jók voltak még a mellékszerepekben: Szabados Gizi, Berényi s Baróthy, bár ez utóbbi kissé túlozva játszott.

Csütörtökön Milöcke szép zenéjű operettjét „Gasparone“-t adták. Ez az operette avval a ritka tulajdorsággal bír, hogy eléggé ügyesen szövit meséje van. A pénzsóvár podeszta (Németh) értesülve arról, hogy Karlotte grófnő, Krocse gróf módfelet csinos özvegye (Némethné) meguyerte millió perét, mielőtt a grófnő tudomást szerezne, rábírja arra, hogy fiával egy közönséges lump fizköval (Ujvári) eljegyezze magát. Ekkor feltűnik Ermínió gróf (Falussy) a cselekmény színterén, ki a grófnőbe és ez beleje szerelmes lesz és Gasparone bandita szerepét véve magára elrabolja a milliót azért, hogy a pénzsóvár podesztát az eljegyzés felbontására késztesse; ami megtörténvén, egybekel a grófnővel. Romantikus színezetű, epizódokkal tarkított, ügyesen compoit és kellemes zenéjű darab. A már említett szereplőkön kívül, kik nagy készütséggel s kifogástalan játékkal adták szerepüket, sok tapsot kapott Gerlaci Hermin (Szóra), L. Mihályfi Julia (Zenóbia), kivél „Mert nincsnek már férfiak...“ cz. kuptét megisméltettek és Boda Ferencz Benozzo szerepében.

Pénteken „Lotti ezredesei“ cz. énekes bohózatot hozták színre. Csak úgy tátongott a nézőér a nagy ürességtől. Nem volt egyetlenegy páholy sem melyet kiváltak volna. Ennek elmondásával aztán rajtam is beteljesedett a „nyugtával dicsérd a napot, megdönthetetlen igazsága. Mert hogy merészelttem remélni és előre megírtam, mikép közönségünk mégis csak „üpartoló“ közönség marad, s az utóbbi napokban szorgalmasan járogat a színházba, kénytelen vagyok most önmagamot meggyőzni. Hát kérem igen tiszteit szarvasi műpártoló publikum, szomorú dolog ez. Anynyira szomorú, hogyna így folytatóik, bizony a tisztesség, műveszi nveaub álló szintársulatokat Szarvas nevével akár a világból is ki lehet szalasztani. Pedig nincs ok az elmaradásra. Itt van mindjárt a „Lotti ezredesei“ előadása. Ahogy ezt eljátszották Pesti ház színészei, avval nagyon meg lehet elégedve a mi publikumunk, pedig bizonyára alaposan lehangoló hatással lehetett es volt is rajuk az az üres üszóter. Gerlaci Hermin elragadóan jól adta Lottit, kitünően tánczolt és énekelt. Németh János hegyi és alkalmi, ügyes kuptékkal szerzett derűs perczeket a publikumnak. A többi szereplők is mind többé-kevésbé jók voltak, csapán Hegyessynél veszett kárba a sugó legjobb tőrelvése is. — Tegnap este Áldor Juliska második fel-leptével a „Kornevillei barangok“-at adták.

Vasárnap Rákóczi ünnep emlékére díszelőadást tartanak. Színre kerül „II. Rákóczi Ferencz fog-sága“, melyet alkalmi szavallatok, táncz- és énekszámok előznek meg.

NYILTTÉR.

Köszönet nyilvánítás.

Mindazoknak kik felejthetetlen drága jó férjem és jó atyánk végtisztessége megadásánál részt vettek, fájdalomunkban osztoztak, ezuton is hálás köszönetünket nyilvánítjuk.

özv. Robitzsek Karolyné és családja.

Felőlés a szerkesztésért Sámuel A a kiadó

5539 sz.
I. 903.

Szarvas község előjárótól.

Hirdetmény.

Szarvas nagyközség alólírott előjárói, az 1886. évi XXII. t. cz. 125 §-ának rendelkezése szerint, ezennel közhíré tesszük, hogy az 1904-ik évre összeállított, köz-kórház-ápol dai közművelődési alap és közmunka pénz-tárak költségvetés előírányzatai a folyó évi szeptember

hó 6-tól szeptember hó 22-ig vagyis 15 napon át köz-szemlére vannak a községlőzsinál kitéve.

Ezen költségvetési előírányzatok a községlő szám-vevőnél hivatalos órák alatt megtekinthetők, ezek ellen fenti határidőn belől észrevételek beadhatók.

Szarvason, 1903. szeptember hó 6-án

Az előjáróság nevében:

Szalacz József
elsőjegyző.

Grimm Mór
bíró.

V világon legjobbnak elismert varrógépek!

- Singer varrógépek mintaszerűek a szerkezet és kivitelben. . . . .
- Singer varrógépek nélkülözhetetlenek a háztartás és iparban. . . . .
- Singer varrógépek a legelterjedtebbek a gyári üzletekben. . . . .
- Singer varrógépek utólérhetetlenek szolg. képesség s tartósságban.
- Singer varrógépek kiválóan alkalmasak a divatos műhimzéshez. . . . .

Ingyenes tanfolyamok minden házi varrási mintában, valamint a divatos műhimzésben. Himzőselyem raktár nagy színválasztékban. — A családi használatra való egyes varró- . . . . . gépekhez elektromotorok. . . . .

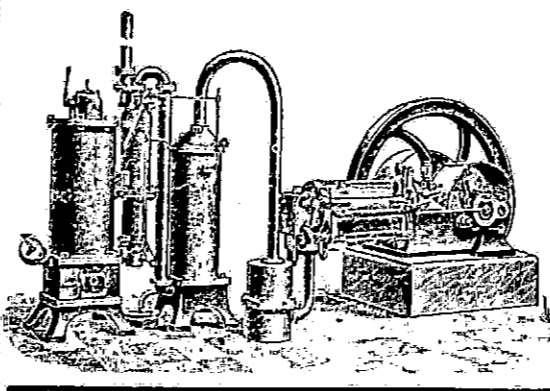
A műhimzés kiállítás és díjtalan tanfolyam megnyitott e hó 29-én a községlő ipariskola rajztermében.

Világkiállítás
Párisban 1900.
„Grand Prix“
Legmagasabb ki-tüntetés.

Singer C^o varrógép
részvénytársaság.
Szolnok, Baross-utca 20. sz.

Kiállítás
Stettinben 1891.
arany érem.

Közel 8000 motor 60000 lóerővel a legteljesebb megelégedésre szállítva.

Drezdai Motorgyár Részv.-Társ.

(ezelőtt Hille) fióktelepe és műhelye:

Gellért Ignác és társánál,

Budapest, VI., Teréz-körút 41. Telefon 1291.

Ajánljuk az elismert legjobb, legtökéletesebb, legtartósabb gyártásu, leg-egyszerűbb kezelésű és legolcsóbb üzemű

drezdai benzín-motorokat és lokomobilokat
és széngázfejlesztős (generátoros) motorokat.

Malomüzemre, darálásra, takarmánykamrákba, tejgazdaságoknak, favágáshoz, vízemelésre, csépléshez és minden más munkához a legjobb üzemelő.

A drezdai motorok minden verseny-vizsgálaton és kiállításon a legelső . . . . . díjakkal lettek kitüntetve. . . . .

Referenciák: a legelőkelőbb malomtulajdonosok, uradalmak és . . . . . gyárvállalatok.

Kedvező fizetési feltételek!!

Legmesszebb-menő jótállás!!

64 kitüntetés és 8 állami érem.

Ajánljuk az érdeklődő n. é. gazdálkodóknak nagy. Visontai Kovács László urnál Vámosgyörk (Héves m.) műhárító cselemlőben (10 lóerős) cséplővel cséplési munkában való megjelentését.

A kolozsvári gazdasági kiállításon (1903. évi szeptember hó 5., 6., és 8-án) egy drezdai stabil benzín-motor és egy drezdai benzín-lokomobil lesz üzem-ben látható.

